

A NAV 2013. november 28-i sajtótájékoztatóján velem (Horváth Andrással) kapcsolatban elhangzottak többnyire alaptalan rágalmakat, csúsztatásokat és hazugságokat tartalmaznak némi kis dícsérettel fűszerezve. A rágalmakat most tételesen cáfolom. Nézzük a részleteket:

Horváth András összeesküvés-elméleteket gyártott.

Sokan mondták ezt nekem az adóhivatalban. Csakhogy: amikor az évek során folyamatosan olyan szintű munkákat tettem le az asztalra, amelyek több tíz vagy több száz adóvizsgálat iratanyagából és az adatnyilvántartási rendszerünk adataiból építkeztek, és az abból kinyerhető bizonyítékokat széles körű elemző munka révén szintetizáltam, akkor egy-egy terület fertőzöttségét, a családi cselekményekben részt vevő személyek felelősségét **alapos bizonyítékokkal tudtam alátámasztani**. Éppen ezért az ilyen módon létrejött produktumaim (ami felszínes rálátással sokaknak összeesküvés elméleteknek tűnhet) kiadmányozását soha senki nem tudta megakadályozni, sőt azokat (az ott alkalmazott szakmai módszereimet) nagyon **gyakran követendő példaként terjesztették** az adóhivatalon belül. Amit azokban leírtam, nem pusztán elmélet, hanem sajnos **a mai magyar valóság**. Ahogyan az is, hogy **a kormány bejelentővédelmi kötelezettségét elmulasztva**, ellenőrzés nélkül engedélyezte az általam korrupciós cselekményekkel vádolt közigazgatási szerv alaptalan és rágalmozó vádaskodásait, s nyilvánvalóan jóváhagyta azt, hogy a NAV éppen ellenem tegyen feljelentést. Nem ezt vártam volna.

Nem gerillaharcosokra van szükség, hanem jól felkészült hadseregre, elkötelezett katonákkal.

A hadsereg az adócsaló hálózatok elleni küzdelemben kisebb csatákat még nyer, de **a háborút már régen elvesztette**. Ennek tanúi: az adócsaló feketegazdaság teljesítményének a folyamatos és számszerű növekedése, egész szektorok totális fertőzöttsége, napi 1650 kamionnyi adócsalással érintett áru csak a szlovák határ mentén (NAV adat), valamint a hálózatokat működtető személyek vonatkozásában kimutatható következmények nélküliség.

Idézek az átlátszó.hu-n megjelent tanulmányomból:

„A legtöbb szervezeti probléma visszavezethető arra a szakmai ügyekben döntésképtelen, feladata ellátására alkalmatlan, kontraszelektált vezetői állományra, amely 2007-2008-ban kezdett kiépülni a hivatalban, s akik alkalmatlanságuk miatt képtelenek megtartani a dolgozókat.” **Ezek a NAV hadsereg tisztjei, közép- és felsőszinten egyaránt.** „Legfőbb attitűdjük: kritikátlanul megfelelni a felülről jövő parancsoknak és a közérdeket háttérbe helyező szervezeti elvárásoknak, még akkor is, ha azok az általuk irányított szervezeti egységek munkájának az ellehetetlenüléséhez vezetnek.” **Ez pedig elkötelezettségükre utal.**

„A tapasztalt, a szakmai munkának irányt adni tudó, kreatív, önállóan cselekedni képes köztisztviselők szakmai, emberi és anyagi megbecsültsége általában alacsony fokú.” **Ezek vagyunk mi, a „gerillák”,** a legtöbben félreállítva, korábbi területükről száműzve.

Kivizsgálni csak konkrét állításokat lehet, általánosságban megfogalmazott, minden konkrétumot nélkülöző vádak nem. Horváth András nyilatkozataiban nem fogalmazott meg semmilyen konkrét visszaélésre utaló információt, illetve konkrét jogsértést nem hozott a nyilvánosság tudomására.

A tanulmányomban és a nyilatkozataimban megfogalmazottak a nyilvánosság számára talán nem, azonban **az adóhatóság tárgyalt kreálmányának az elkészítésében közreműködő vezetők számára igenis konkrétumok**. Azokból a számokból és azon adózói körnek a leírásából, ami írásomban és a nyilatkozataimban megjelent, a NAV szakemberei a számítógépes nyilvántartásból **rövid idő alatt kiszűrhetnék** azokat a haszonhúzó, kiemelt adózókat (annak a zöld dossziében is szereplő 50-60 adózónak a többségét), amelyek vonatkozásában diszkriminatív ellenőrzési rendszerről beszéltem. Erre egy hétvége bőven elegendő lett volna. Továbbá ezen adózói kör beazonosításához elegendő bizonyítékkal szolgálnak az elmúlt két évben elvégzett lekérdezéseim, amelyek a NAV-nál lementésre kellet, hogy kerüljenek (hol az adathordozó?), valamint a két szekrényemben talált iratok is. (Nem véletlenül hagytam ott azokat, semmit nem semmisítettem meg és nem töröltem le.) Nem igaz tehát, hogy a NAV-os vezetők ne tudnák, hogy miről beszélek,

tudniuk kell a visszaélésekről is, csak az egészet egy alaptalan rágalom hadjárattal próbálják meg leplezni, félrevezetve a kormányzatot is.

Horváth András tanulmánya egyrészt a határokon átnyúló, láncolatos Áfa csalások vonatkozásában tartalmazott a NAV belső oktatási anyagaiban is szereplő, általános információkat, azokat lényegében összeollózva, átfogalmazva, saját megalapozottnak vélt megjegyzéseivel, vélelmeivel ellátva foglalta össze.

Az összeollózás, átfogalmazás vádja szemenszedett hazugság, rágalom, a tanulmányom önállóan megfogalmazott, évtizedes-, és különösen az utóbbi három évben általam megfigyelt és más kollégák által is alátámasztott tapasztalataim összegzése. Ez a rágalom egyébként azoknak szól, akik 20 oldalas tanulmányomat eddig még nem olvasták el, és nem látták, hogy én nem általánosságokban beszéltem, hanem mondandóm gyakorlati vizsgálataimra, elemzéseimre és konkrét céges körökre vonatkozik. Azon kívül olyan javaslatokkal is éltem az Európai Bizottság felé, ami biztosan nem jelent még meg semmilyen NAV-os kiadványban, s az ott vázolt problémákkal is nyilvánvalóan csak a Levegő Munkacsoport kopogtatott az Unió ajtaján. (Arra egyébként én is kíváncsi volnék, hogy mely belső anyagban szerepelnek olyan kitételek, amelyek például a nagy adózók vonatkozásában működtetett védelmi mechanizmusra vonatkoznak.)

Több, mint tíz éve dolgoztam egy olyan ellenőrzési, megállapítási, elemzési, szintetizálási módszeren, amellyel eredményesen lehet üldözni a nagy Áfa-csalási hálózatokat. A módszeremet folyamatosan tökéletesítettem, a gyakorlatban is megvalósítottam, annak leírása 2011 végén tudtommal a NAV felső szintű vezetőihez is eljutott. Ennek a módszernek az elemei évek során a NAV működésének a részévé váltak, azokat nagyon sok, láncolatos ügyekben eljáró adóellenőr használja. Ennek az alapelemeit az APEH Ellenőrzési Főosztálya már 2007 évben road-show keretében terjesztette szerte az országban, anélkül azonban, hogy reklámozta volna, hogy az ötletek kitől is származnak. Sok volt kollégám nagy tapasztalattal és tudással rendelkezik a láncolatos, határokon átívelő ügyletek leleplezése vonatkozásában, s egymástól függetlenül is rájöhetünk hatékony módszerekre, ezért ha valaki összeollózott valamit (akár tőlem is), az csak az a személy lehetett, aki a hivatkozott belső kiadványokat készítette.

Horváth Andrásnak tudathasadása van.

Tényleg? Ezt eddig nem tudtam. Ilyet a környezetemből sem jeleztek felém. Erre először egy NAV elnökhelyettesnek kellett rámutatnia, bár az számomra még most sem tiszta, hogy miben is áll az én tudathasadásom.

Én 1989 óta ugyanaz az ember vagyok: átlagon felüli elemzőkészséggel és közéleti érdeklődéssel, munkámban maximális, precíz hozzáállással, s ha olyan területen dolgoztam (például a NAV-nál), a közérdek képviselését előtérbe helyező mentalitással. Én tehát nem változtam, nem tudom, hogy milyen más tudatállapotom lehet, és a jelenlegi beállítódásomon a jövőben sem kívánok változtatni.

Szólnom kell azonban azokról a NAV vezetőkről, akiknél egészen más a helyzet. Akik elfelejtették, hogy azokra a munkákra, amelyeket az elmúlt években végeztem, ők adtak felhatalmazást, ők kértek fel arra, hogy koordinációs tevékenységet végezzek, s tőlük kaptam meg sok olyan anyagot, amelyekből dolgozhattam. Elfelejtették azt is, hogy az ő munkájukat is nagyban segítettem. Náluk pontosan két éve következett be egy nagy törés: mikor az elemzési munkám elért egy bizonyos szintet, többen is 180 fokban fordulatot vettek, megpróbálták kiszorítani az általam kezdeményezett ellenőrzési projektből (ezt utána még egy évig nem sikerült elérniük), s volt aki egyenesen hátba támadott. Na inkább ezekben az esetekben lehetne tudathasadásos személyiségekről beszélni elnökhelyettes úr.

A Központosított Ellenőrzési Szakterület (KESZ) kezdettől fogva jelentős méretű adókülönbözeteket tárt fel ugyan, amelyek azonban - éppen a Horváth András által kifogásolt - alsóbb szintű láncolati elemeknél (eltűnő kereskedőknél) kerültek megállapításra, a haszonhúzókhöz nem jutottak el.

Mit is mondott N úr? Valami olyasmit, hogy amikor kapcsolódó ellenőrzést kértek volna a láncolat következő szereplőjét (haszonhúzóját) érintően, akkor bizonyos vezetők blokkolták, elsüllyesztették ezeket a kérelmeket. Miről is beszélek én már hetek óta? Arról, hogy működött egy védelmi rendszer, amely a nagy adózóknál diszkriminatív módon nem engedett olyan típusú és mélységű ellenőrzéseket, mint más, komolyabb érdekérvényesítő képességgel nem rendelkező adózóknál. Azt is mondtam, hogy az adóhatóság leginkább az eltűnő cégek tekintetében tud „eredményes” lenni. Itt tehát a NAV vezetői kivételesen **alátámasztják az általunk elmondottakat**. Láthatja tehát mindenki, hogy hol és mit is kellene kivizsgálni, persze nem egy hétvége alatt.

Abban is N úrral értek egyet, hogy a **KESZ elsorvasztása, majd teljes felszámolása óriási szakmai hiba volt a NAV vezetői részéről**, az általam is észlelt működési hibák ellenére. Inkább erősíteni kellett volna a szakmai, szervezeti, eljárási kereteken és – főként - lehetővé kellett volna tenni a nagy adózók bekapcsolását az ellenőrzési folyamatba. A nyomozási szakterület integrálása az adóhivatali szervezetbe egyáltalán nem oldotta meg az akut ellenőrzési problémákat - hiába állítja ezt a NAV vezetése és az adóhivataltól már régóta távozott Vámosi-Nagy Szabolcs.

Horváth András egy 22 ezer fős szervezet egyik főigazgatóságán dolgozott ügyintézőként, aki kiemelt adózókat soha nem ellenőrzött és soha nem dolgozott a Kiemelt Adózók Igazgatóságán (KAIG). Az elmúlt három évben mindössze 1 vizsgálatban vett részt, melynek során 10 hónapi vizsgálódást követően nem sikerült érdemi eredményt felmutatni egy jellemzően néhány napos célvizsgálat során.

Súlyos, félrevezető csúsztatásokat tartalmaznak a fenti állítások. Nem egy vizsgálatban vettem részt, hanem egy vizsgálat kapcsán **több** kapcsolódó ellenőrzésben. **Emellett** fő tevékenységem - amíg le nem állítottak - egy ellenőrzési projekthez kapcsolódó koordinátori feladatok ellátása volt, melynek keretében több száz vállalkozás és több száz adóellenőrzés adataiba nyertem betekintést. Ezen vállalkozások között kiemelt adózók is voltak, így jogszerűen tekinthettem bele az adataikba. Ennek a feladatnak az ellátására, munkájuk segítésére, a projekt irányítójának kijelölt személyek kértek fel, illetőleg már a program indulása előtt is koordináltam az ellenőrzéseket. Akik most rágalmaznak, azok pontosan tudják, hogy miért tartott 10 hónapig a sok (nem pedig egy) célvizsgálat, amelyek eredményeiről, az elvégzett munkáról és annak mennyiségéről 2012. októberében egy 11 oldalas revizori jelentésben számoltam be, ahol a projekt résztvevői felé javaslatokkal is éltem a további eljárási cselekményeket érintően. A jelentésre a vezetés részéről semmiféle válaszreakció nem volt. Egyébként a célvizsgálatok jellemzően nem pár nap alatt szoktak lezárulni, **kivéve** a kiemelt adózókat érintő bizonylat, nyilvántartás ellenőrzéseket, amelyekkel kapcsolatos problémákra a tanulmányomban is utaltam.

A KAIG-os adózók nyilvántartási adataiba csak külön jogosultsággal rendelkező kormánytisztviselők tekinthetnek bele, ilyen jogosultsága sok ellenőrzési szakembernek van országszerte, s köztük nekem is volt. A kiemelt adózók ügyeivel tehát jogszerűen foglalkoztam és jogszerűen kerültem olyan adatok birtokába, amelyek rendszerszintű problémákat jeleztek.

Mindazok számára, akik valaha bepillantást nyertek a NAV működésébe értetlenül állnak azon vádak előtt, amelyek egyes vizsgálatok „leállításáról” szólnak.

Ezután a sajtóközlemény a megbízólevelek módosításának a nyomon követhetőségéről és a szolgálati utak betartása miatti elképzelhetetlen kézi irányításról szól. Mindezeknek azonban semmi köze azokhoz az **informális úton történő** befolyásolási kísérletekhez, amelyekről nekem több kollégám is beszámolt (melyekről nekik kellene bejelentést tenniük). Egy konkrét vizsgálat leállításáról viszont a feljelentésemben is beszámoltam, ebben az esetben és hasonló helyzetekben is nyilvánvalóan hatáskör-elvonással valósulhatott meg a hivatali hatalommal való visszaélés bűncselekménye.

Nem volt rossz kolléga, de nem fogta fel, hogy nincs jogosultsága utasítani a revizorokat. (Állítólag ez volt a tudathasadásom.)

Revizorokat én soha nem utasítottam, sőt nem is utasíthattam, ilyen hatásköre ugyanis nincs egy ellenőrzési szakkordinátornak. (Ezt minden vezetőknek tudnia kell.) Én legfeljebb kértem. Két ilyen eset is volt: a projektben részt vevő vidéki kollégákat kértem meg arra, hogy próbáljanak meg céllenőrzést lefolytatni olyan adózóknál, amelyek a projekt sikere szempontjából fontos bizonyítékokat szolgáltathatnak a folyamatban lévő adóügyekhez. **A kéréseket az érintett revizorok egyeztetették osztályvezetőikkel (!)**, s ezután rendelkeztek el az ellenőrzéseket. Én tehát nem utasítottam, hanem koordinációs jogkörömben segítettem ellenőrzési javaslataimmal más kollégáimat. Ezeket a javaslataimat egyébként korábban a projekt irányítóival is egyeztettem, egyikük erről elfeledkezett, azonban ezt annak idején megmondtam neki, illetőleg az „utasításos állítását” cáfoltam. Ennek ellenére ezzel a képtelen váddal másfél év után is előhozakodott, sőt azt dr. Varga Árpádnak is előadta, aki ezt a sajtótájékoztatón ismertette.

Nem a saját gépéről dolgozott és rengeteg adatot megnézett.

Ezzel a mondattal azt sugallja a NAV, hogy én jogosulatlanul juthattam hozzá nyilvántartási adatokhoz. Nem így van. Az adatokat én szinte kizárólag a saját gépemről kérdeztem le. Lemondásom előtt kb. három hétig nem volt gépem (átköltözés miatt a számítógémem le volt szerelve), ezért az osztályról éppen hiányzó kollégáim számítógépeit használtam, azokról léptem be a rendszerbe. De **mindig a saját jelszavammal, s így a saját jogosultságaimmal** és ez itt a lényeg. Ilyenkor a lekérdező nem az a kolléga, akinek a gépén dolgozom, hanem én. Ilyen esetek elég gyakran előfordulnak a hivatali életben és semmiféle szabálytalanságot nem jelentenek. Viszont egy rágalomhadjáratban plusz egy érv a megcélzott személy ellen.

Nyilvánvalóan rengeteg adatot meg kellett nézmem ahhoz, hogy a már jelzett koordinációs és más jellegű feladataimat el tudjam látni. S mivel több száz ellenőrzés adatait kellett nyomon követnem, elég sok lekérdezésem is volt, ahogyan láncolatossággal foglalkozó más kollégáimnak is.

Az elnökhelyettes Horváth Andrással kapcsolatban elmondta, hogy a NAV kockázatelemzőjeként dolgozott.

Nagy tévedés, mint mondtam ellenőrzési szakkordinátor voltam az utóbbi három évben. Tény azonban, hogy régiós vezetők **azután, hogy parkolópályára állítottak** (2012. októberében), megpróbálták kockázatelemzési pályára terelni, ami addigi munkásságomhoz képest egy alacsonyabb szintű feladatnak tekinthető:

2013 elején a kezembe adtak egy 150 db-os ún. adóregisztrációs listát, mellyel kapcsolatban az volt a munkám, hogy adatokat egyeztessenek(!) és rögzítsenek(!). Ezt a feladatot végre is hajtottam, leadtam, visszajelzés nem volt, erre az értékelési időszakra még jutalmat is kaptam. (A vezetők tudják, hogy miért.) Közben a főosztály (ahol dolgoztam) egyik vezetője rákérdezett arra, hogy mi a véleményem az adóregisztrációs munkáról, most, hogy beletekinthettem. Én őszintén elmondtam, hogy mit gondolok, majd utána ilyen jellegű feladattal már nem bíztak meg. Ez volt az én nagy kalandom a kockázatelemzési szakterülettel.

Horváth András nem volt adóellenőr soha életében.

Erre most jött rá az adóhivatal? Ezt én már a két héttel ezelőtti sajtótájékoztatómon is elmondtam, pont azokra a bírálatokra reagálva, hogy egy adóellenőr nem láthatja át egész szektorok működését. Azonban nem pontos az értesülésük: 2009-2010-ben ténylegesen is adóellenőri státuszban voltam, több fajsúlyos adóellenőrzésben is részt vettem, de amellet más típusú, régóta betöltött feladatkörömet is elláttam. Adóellenőri státuszt gyakorlatilag nagyon sokféle végzettséggel el lehet látni (például igazgatásszervezői diplomával is), sőt vannak középfokú végzettséggel rendelkező adórevizorok is. Megfelelő környezetben, bizonyos fokú tapasztalatok birtokában és a kíváncsok szakmai hozzáállással bárkiből kiváló adóellenőr lehet.

Miután távozott a hatóságtól, szekrényét kibontották, és rengeteg, mintegy 60 ezer oldal fénymásolatot találtak. Ez Varga Árpád szerint nagyon sok, mintegy 100 revizor anyaga. Nem volt jogosultsága, mégis összeszedte az összes kollégának az anyagait és összeesküvés-elméleteket gyártott.

Az, hogy a NAV legfelsőbb vezetői a 60 ezer oldalnyi anyagot bombasztikus számnak állítják be, csak azt mutatja, hogy mennyire elszakadtak a valóságtól, az ügyintézők valós problémáitól. Ilyen nagyságrendű iratmennyisége ugyanis sok revizornak van szerte az országban, akik 30-50 cég vizsgálatát végzik egyszerre. Talán azon kellene elgondolkodni az adóhivatal legfelsőbb szintű vezetőinek is, hogy milyen módon lehetne ekkora terhet levenni volt kollégáim válláról (tanulmányomban a működési problémáknál írok erről), nem pedig újabb és újabb adminisztrációs terheket borogatni a nyakukba. Mindezek egyenes következménye a nagyarányú elvándorlás.

Az én helyzetem persze egy kicsit más volt. Rosszul tájékoztatták Varga Árpádot: 2010 végétől én olyan ügyeket vittem, amelyekben nem 100, hanem **több száz vizsgálat iratanyagát elemeztem és szintetizáltam**. Ekkora méretű munka során óhatatlanul nagy mennyiségű másolat keletkezik, másképp hogyan dolgoztam volna. A másolatban otthagytak iratok többsége olyan, amelyek folyamatban lévő adóügyekhez vagy büntetőeljárásokhoz kapcsolódnak (erről a főosztály vezetői is tudnak, nekik ez nem meglepetés), vagyis az iratok többsége megőrzési céllal, az esetleges későbbi felhasználhatóság érdekében nem lett kidobva, ill. megsemmisítve.

Nagy gondban lehetnének az adóhivatal vezetői akkor, ha mindezt az iratmennyiséget én jogosulatlanul gyűjtöttem volna össze. De ez nem így van, s az előzőekben erről már részletesebben is beszéltem.

„Azt gondolom, hogy küldetéstudata van, aki azt gondolja, mindent átvilágított”-mondta Varga Árpád, és megjegyezte, nem lehet akkora területeket egy év alatt átvizsgálni (nekem mégis sikerült), amikről Horváth András beszél. „Meggyőződése, hogy jót akar, és ő nem egy sértett ember”-mondta kérdésre válaszolva. Az elnökhelyettes szerint Horváth András jó képességű kolléga volt, és hangsúlyozta, hogy ő tárta fel azokat a gabonahálózatokat, amelyeket még most is vizsgál a NAV.

A fenti mondatokat viszont nagyon köszönöm, talán ebből is látszik, hogy a fentiekben tárgyalt rágalomhalmaz ellenére mégiscsak voltam valaki az APEH/NAV-nál.

S végül egy félreértést (vagy félremagyarázást) szeretnék még eloszlatni. Én nem a NAV 23 ezer dolgozóját támadom, kiállításommal a közérdeket és közpénzeket sértő működési anomáliákra kívántam felhívni a figyelmet. Elmondtam többször is: a NAV dolgozóinak a többségét magam mögött érzem, és folyamatosan kapok pozitív, bátorító visszajelzéseket. Az viszont, hogy tömegesen még nem álltak ki mellettem a hivatali visszaélések leleplezése érdekében, egy kicsit elszomorít. De pontosan tudom, hogy milyen nehéz helyzetben vannak, ezért a kormányzaton a sor, hogy megvédésük érdekében sürgősen cselekedjen, a valóban létező problémák elkendőzése és tagadás helyett.

S, hogy ki is valójában Horváth András? A fentiekből talán kiderül, s remélem, hogy sikerült árnyalni azt a képet, amit a NAV sajtótájékoztatón elhangzott-, s az elmúlt napokban kormánypárti médiákban is hangoztatott rágalmak velem kapcsolatban kialakíthattak.

Budapest, 2013.12.01.

Horváth András
ex NAV-os koordinátor